

9
40.
Catharina Johannezen

Zyttären,

siimeinen Puhe ja Weisu, hänen Rakkahillen
Wanhemmillens sinä 23 päivänä Kesä
kuusa vuonna 1762.

Präntätty tänä Vuonna.

Weisat. kuin: Jesuren kuolo wiatoin etc.

Mun Wanhembani Rakkahat, Mun holhoajan parahat, En taida wielä waiketa; Waan lopuksi teitä lohtutan.

2. Mun ikän oli lyhyinen, Mun eron aiwan pikanen, Tuonelaan piti menemän, Mailman tien tulkeman.

3. Mun suuni kuolon tuskalta, Ja siwun kovan waiwalda, Kijn suljettihin puhumast, Ja teillen jotain lansumast.

4. Sentähden tahdon lopuksi teit, Päsnyynnä kovan kuolon teilt, Nyt kijtorexi lausua, Rakkautestanne puhua.

5. Te minua rakkast rakastit, Ja minun tapani ymmärsit, Te kantelitte mua sylisän, Ja holhoisitte helmoisan.

6. Te siwusan mun suojelitte Te suloisest muun puhelit, Mit' anelin te annotte; Ja käsi warvannanne kannoitte.

7. Että te ratki mailmaan, Tultuani tähän elämän, Mun johdatitte Rasteesen, Jesuren Yläkylähen.

8. Erinomaisest tätä muistutan, Täst kijtorexi teilt andelen, Teil Jsa taiman marjon, Teit lapsinansa pitäköön.

9. Sentähden tahdon lohduuttaa, Ja surusan teit
wirwotta, Mikät te ainua itkekö, Eik' minun e-
roan suureko.

10. Se Rakkaus joll Wanhemmat Te rakas-
tutte minua, Nyt lisää teillen surua.

11. Nyt pääsin mereld satamaan, Myrskystä
hywään haminaan, Rivusta pääsin lepohoon,
Kuolosta taimaan ilohoon.

12. Ei kipu waiwaa ruumista, Ei ole yhtän
puutosta, Sielun on rauhan majoisa, Ja ruumin
jalos lewosa.

13. Jesus kuin Kristin pääl kuoli' Kuollesans
kuoleman pois wuol, Pelasti minun kuolemast,
Est' kadotukseen tulemast.

14. Sentähden Rastees mun synnytti, Uudesta
lapsensans kiinitti, Lüton teki autuudest tykönan,
Ja nyt wei autuuteen kotian.

15. Olen nyt Isäni huoneesa Jumalan Isäni
salisa, Mä lapsen oikeut nautiteen, Ja lapsena
Jumalan iloitten.

16. Mä Tawallist Isää nyt syseilen, Hän
minua kuin lastans hywäilee, Hän wirwotta mua
elämällä, Ja hekumal juotta kuin wirrall.

17. Mä katselen Jesusen Raswoja, Ja ylistän
suuria armoja, Mä kiitos wirsiä weisalen, Ja
Tengelein äänell laulelen.

18. Mä kruunat olen kruunulla, Puetett puh-
taal kullalla, mun kirkkauden on Christusest mun
uusi wirten Jesusest.

19. Mun suutani ei siitä suljeta, Eik' woiman
koston wähetä, Hänen kiitostans weisamast, Hän-
nell Halleluja laulamast.

20. O kuinga olen autuas, Kuin pauhaan ilos
parahas, Kuinga' palnu käsisi ilotsen, Ja lakka-
mata riemuitsen.

21. Täällä autuas omi ollaksen, Tääl ijät olen
iloinen, En muuta enää oloan, Mailman sur-
kian tilahan.

22. Ja waikk' mun ruumiin lasketaan, Mullari
maahan maatumaan, Niin tiedän ett' sen herättä
Jesús ja kuolost wirvottaa.

23. Kirkasna nostaa mullasta, Kirkasna eteens
asettaa, Sielun kans yhdessä olemaan, Jäises ilos
pysymään.

24. Ja waikk' nyt hetket erkanen, Hetketi hy-
väst jättelen, Niin toivoni et me toisemme, Jäl-
taiwaan ikäs näemme.

25. Sentähden älkäät unohotako, Älkäät pois
mielestän päästäkö, Ett' samaa tiet' pitää kulkeman,
Mailmast kerran lähtemän.

26. Ja ett' se lähtö ilolla, Tapahduis ja ei
surulla, Niin Jesusest kiin pitäkää, Ja uskoll
hänes pysykää.

27. Hän teidän synnist pelasti, Hän teidän
kuolost wapahti, Hän taitaa auttaa molemmist,
Hän tahdoo auttaa sydämmest.

28. Ei teid' siis piutu apua, Ei elos eikä
kuollessa, Jesuses teill on elämä Kosk' lähesty teill
kuolema.

29. Hän auttaakoon meit' yhtehen, Ja tuokoon
teitä autuuteen, Niin Halleluja loppumat, Jesuse-
selle weisam lakkamat.

